

- zrušil rozhodnutí Komise v rozsahu, ve kterém ukládá InnoLux pokutu založenou na hodnotě dodávek displejů LCD v rámci skupiny mezi továrnami žalobkyně v Číně a na Tchaj-wanu;
- v souladu s tím snížil pokutu uloženou InnoLux na €173 milionů, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení, včetně řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že se na dodávky displejů LCD v rámci skupiny mezi továrnami žalobkyně v Číně a na Tchaj-wanu vztahuje článek 101 SFEU a článek 53 SEU z toho jediného důvodu, že počítačové obrazovky, jejichž displeje LCD jsou montovány v dotčených továrnách, jsou navrhovatelkou prodávány v EHP.

Tento důvod kasačního opravného prostředku je odůvodněn následujícím:

- a. Konstatování porušení ve sporném rozhodnutí se týká pouze dodávek displejů LCD do EHP, ať již jsou prodávány třetím stranám nebo dodávány v rámci skupiny, a nečiní žádné rozlišení mezi dodávkami v rámci skupiny mezi vertikálně integrovanými účastníky kartelu, kteří tvoří s kupujícím jediný podnik, a těmi účastníky, kteří jediný podnik netvoří;
 - b. Užití konceptu tzv. „přímých prodejů do EHP v podobě přepracovaných výrobků“ není v souladu s odůvodněním v rozsudku *Europa Karton*, aby na dodávky v rámci skupiny bylo nahlíženo zcela stejným způsobem jako na prodej třetím stranám;
 - c. Použití článku 101 SFEU a článku 53 SEU na dodávky displejů LCD, ke kterým dochází mimo EHP, není v souladu s implementační doktrínou rozsudku *Wood Pulp I*;
 - d. Koncept tzv. „přímých prodejů do EHP v podobě přepracovaných výrobků“ vede k protiprávnímu vyloučení transakcí týkajících se displejů LCD, ke kterým dochází v EHP a které v EHP omezují hospodářskou soutěž, z působnosti článku 101 SFEU a článku 53 SEU, na základě odůvodnění, které bylo výslovně odmítnuto Soudním dvorem v rozsudku *Commercial Solvents*;
 - e. Uplatnění soutěžního práva EU mimo území Unie, které vyplývá z užití konceptu takzvaných „přímých prodejů do EHP v podobě přepracovaných výrobků“, vede k nebezpečí dvojího postihu podniků a ke sporu o jurisdikci s jinými orgány na ochranu hospodářské soutěže.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když určil, že použitelnost kategorie tzv. „přímých prodejů do EHP v podobě přepracovaných výrobků“ na dodávky displejů LCD v rámci skupiny u každého z adresátů rozhodnutí Komise bylo posouzeno Komisí „na základě týchž objektivních kritérií“, přičemž byly zamítnuty jako nepřipustné všechny žalobní důvody vznesené navrhovatelkou ohledně relevance, objektivní a koherence užívaného kritéria, zejména skutečnost, zda tvoří spolu s kupujícími jediný podnik, či nikoliv.

Tento důvod je založen na následujícím odůvodnění:

- a. Skutečnost, zda jsou či nejsou vertikálně integrováni adresáti sporného rozhodnutí jediným podnikem, není „objektivní rozdíl“ odůvodňující rozdílné zacházení s jejich dodávkami v rámci skupiny;
- b. Zásada legality nemůže být uplatněna k tomu, aby byl zamítnut žalobní důvod žalobkyně, kterým se domáhá, aby byly dodávky displejů LCD v rámci skupiny posuzovány na základě téže metody, která byla použita na dodávky displejů LCD společností LG Display a AUO v rámci skupiny, jelikož je tato metoda zcela legální.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšsko) dne 12. května 2014 –
SIA „Ostas celtnieks“ v. Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs**

(Věc C-234/14)

(2014/C 212/24)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SIA „Ostas celtnieks“

Žalovaný: Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

Předběžné otázky

Mají být ustanovení směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2004/18/ES⁽¹⁾ ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, vykládána v tom smyslu, že neodporují tomu, aby byl pro účely snížení rizika nedodržení smlouvy v zadávací dokumentaci stanoven požadavek, že v případě získání veřejné zakázky uchazečem, který se odvolává na schopnosti jiných podnikatelů, je tento uchazeč povinen před přidělením zakázky uzavřít s příslušnými podnikateli smlouvu o spolupráci (příčemž v uvedené musí být smlouvě obsaženy konkrétní body stanovené v zadávací dokumentaci), nebo s uvedenými podnikateli vytvořit veřejnou obchodní společnost?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd 06/07, s. 132.

Žaloba podaná dne 12. května 2014 – Evropská komise v. Irsko

(Věc C-236/14)

(2014/C 212/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, K. Herrmann, L. Armati, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Irsko tím, že nepřijalo opatření pro provedení definic obsažených v čl. 2 písm. f), h), m), n) a o) a povinností obsažených v čl. 3 odst. 2 a 4, článku 5, čl. 13 odst. 1 písm. a) až e), čl. 15 odst. 6 písm. e), čl. 16 odst. 1, 3, 5 a 6, čl. 16 odst. 7 druhé větě, čl. 16 odst. 8, čl. 17 odst. 1 až 5, čl. 17 odst. 6, pokud jde o biokapaliny, čl. 17 odst. 8, čl. 18 odst. 1 a 3, pokud jde o biokapaliny, čl. 18 odst. 7, čl. 19 odst. 1 a 3, čl. 21 odst. 1 druhé větě a v přílohách II až V a VII směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES⁽¹⁾ a každopádně tím, že tato opatření nesdělilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 27 odst. 1 této směrnice,
- uložit na základě čl. 260 odst. 3 SFEU Irsku z důvodu nesplnění povinnosti sdělit opatření provádějící směrnicí přijatou legislativním postupem povinnost zaplatit denní penále 25 447,50 eur, a to ode dne vydání rozsudku Soudního dvora, splatnou na účet Vlastní zdroje Unie, a
- uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 5. prosince 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, s. 16.